

[Uitzending 391: 1 Koningen 8:44 t/m 10:22]

In de vorige uitzending hebben we gelezen dat Salomo de tempel aan de HERE opdraagt met de woorden: **O HERE, God van Israël, er is geen God zoals U in de hemel of op aarde, want U bent liefdevol en trouw en U houdt Uw beloften aan uw volk als het Uw wil doet. Vandaag bent U de belofte aan mijn vader David nagekomen, die Uw dienaar was.**

In vers 21 had Salomo tegen het volk gezegd: **In deze tempel heb ik een plaats bestemd voor de ark waarin het verbond rust dat de HERE met onze voorouders sloot, toen Hij hen uit het land Egypte bevrijdde.**

Daarmee worden Verbondssluiting, Tabernakel en Tempel met elkaar verbonden. De HERE heeft Israël uitverkoren in een daad van liefde en toont daarin de ware God te zijn (Deutr.7). Maar hoe zou de HERE die zo groot is, dat zelfs de hemel Hem niet kan bevatten, kunnen wonen op aarde, laat staan in een tempel (vs.27)? Dat is toch onmogelijk? De HERE gaat alle heiligdommen te boven en is niet gebonden aan één plaats (Gen.28:16). Salomo is zich bewust van dit feit. Maar de HERE heeft beloofd een plaats te zullen kiezen en Salomo bidt dat de tempel die plaats mag zijn.

Salomo is zich bewust van de voorwaardelijkheid van de zegen van de HERE. daarom noemt hij **zeven gevallen** waarin de zegen wordt bedreigd.

Daarbij gaat het niet alleen om de HERE die een uitweg biedt uit moeilijkheden, maar vooral om gehoorzaamheid van Israël. Met het oog op het verleden denkt Salomo aan de toekomst. Dat gebeurt aan de hand van Lev.26 en vooral Deut.27 en 28, waar zegen wordt beloofd aan allen die het verbond naleven, maar een vloek aan allen die er ongehoorzaam aan zijn.

In de verzen 31 t/m 43 noemt Salomo **5 concrete situaties** waarin dit wordt geïllustreerd. Als **eerste** gaat hij concreet in op vermeende schuld die met een eed tegenover de HERE wordt tegengesproken. Het gebed van Salomo biedt een mogelijk antwoord. De HERE zal de schuldige een duidelijk zichtbare straf geven.

In het **tweede** geval gaat het om nederlagen tegen de vijand die aan zonden zijn te wijten. Salomo beseft dat Gods tuchtiging zover kan gaan dat Israël uit eigen land wordt verdreven. Maar zelfs **als** dit zou gebeuren, dan nog is het heiligdom de plaats waar men zich kan bezinnen en schuldbelijdenis kan doen. Salomo vraagt ook of Israël daarna zal mogen terugkeren. Een **derde** geval betreft het uitblijven van regen, waardoor de bodem te droog wordt voor voedselopbrengst. Ook dit kan een teken zijn dat er zonde is in het land en de HERE het volk met droogte tuchtigt. Salomo vraagt, als het volk dan bidt en zich bekeert van de zonde, dat Israël er uit zal leren te gehoorzamen en dat de HERE weer regen wil geven op het land. Opnieuw is gehoorzaamheid de kern van het gebed. Een **vierde** geval betreft nationale rampen die gedeeltelijk verband houden met het voorgaande. In de gevallen van ballingschap en droogte wordt het gezamenlijke karakter van bekering en gebed benadrukt, maar **nu** gaat het om persoonlijk en individueel gebed. Rampen en tegenslagen zullen zeker komen als gevolg van zonde, maar de bekering daarvan bewerkt niet automatisch verlossing. Het gaat Salomo opnieuw om bekering en herstel van het ontzag voor de HERE in het land dat Hij heeft gegeven.

Bij het **vijfde** geval gaan Salomo's gedachten uit naar de vreemdeling die in het buitenland woont. Als een buitenlander besluit naar het heiligdom in Jeruzalem te komen om iets van de HERE te vragen, smeekt Salomo dat zijn verzoek zal worden ingewilligd. Salomo heeft ook hier het ontzag voor de HERE voor ogen, maar dan op grotere schaal. De buitenlander hoort de geschiedenissen over Gods grote daden. Daarin hoort hij dat de HERE ook de God wil zijn van andere volken. Daarmee wordt de HERE ook erkend buiten de grenzen van Israël. Salomo beseft dat de HERE meer is dan alleen de God van Israël. Ook de volken moeten Hem leren kennen en Israël is het kanaal daartoe. Israëls roeping is de volken tot zegen te zijn (Gen.12).

Salomo bidt verder, 1 Koningen 8 vers 46 t/m 50: **Als Uw volk tegen U zondigt (en wie doet dat niet?) en U boos op hen wordt en toelaat dat hun vijanden hen als gevangenen wegleden naar een ander land, dichtbij of veraf, en als zij daar beseffen wat zij hebben gedaan en U aanroepen met de woorden: Wij hebben gezondigd, wij hebben het helemaal verkeerd gedaan, als zij eerlijk naar u terugkeren en bidden in de richting van deze tempel die ik voor Uw naam heb gebouwd, luister dan naar hun bidden en smeken vanuit de hemel waar U woont en kom hen te hulp. Vergeef uw onderdanen al hun slechte daden waarmee zij tegen U zondigen en laten hun overwinnaars goed voor hun zijn.**

Aangrijpend hoe Salomo in zijn **zesde** en **zevende** gebed pleit voor het volk als zij tegen de HERE hebben gezondigd. Bij militaire activiteiten moet Israël niet zonder Gods toestemming ten strijde trekken. Dat wil zeggen dat Israël alleen moet strijden tegen Gods vijanden. Het zevende gebed sluit hierbij aan, omdat een militaire nederlaag kan leiden tot ballingschap. Het is Gods uiteindelijke strafmaatregel voor hardnekkige zonde in Israël. **Met de bedoeling dat het volk tot inkeer komt en zal terugkeren tot de HERE.** De HERE beheerst het internationale politieke wereldtoneel en Hij alleen kan Israël verlossen.

In vers 54 zien we dat Salomo pleit op het eigen woord van de HERE. **U hebt door Uw dienaar Mozes gezegd dat U uit alle volken op aarde Israël had uitgekozen om Uw eigen volk te zijn.**

Zo eindigt Salomo's gebed, zoals het is begonnen. Het verleden heeft Gods liefde voor Israël getoond en dat mag het volk hoop geven voor de toekomst. Salomo staat vast op de beloften van het verbond tussen de HERE en Israël. 1 Koningen 8 vers 54 en 55:

Salomo zat geknield met zijn handen uitgestrekt naar de hemel. Na zijn gebed stond hij op uit zijn geknielde houding voor het altaar van de HERE en sprak luid een zegen uit over het volk van Israël.

Salomo is staande begonnen (vs.22), nu lezen we dat uit zijn geknielde houding opstaat. Een mens kan in elke houding bidden.

Belangrijk is waarop het hart is gericht. In de verzen 56 t/m 61 spreekt Salomo de zegen uit over het volk. Daarbij richt hij zich in het bijzonder op de gehoorzaamheid van Israël. Echte gehoorzaamheid begint met een toegewijd hart.

1 Koningen 8 vers 62 t/m 65:

Daarna wijdden de koning en alle aanwezigen de tempel in door het brengen van vredeoffers aan de HERE, in totaal 22.000 runderen en 120.000 schapen! Als tijdelijke maaregel heiligde de koning de hof vóór de tempel voor het brengen van brandoffers, spijsoffers en het vet van de vredeoffers, want het koperen altaar was te klein om zoveel offers ineens te verwerken. Voor deze gelegenheid vierden Salomo en het hele volk Israël 14 dagen lang feest, en uit het hele land kwamen grote groepen mensen naar Jeruzalem, van af de Hamatpas in het noorden tot de beek bij de grens met Egypte. Salomo viert het Loofhuttenfeest met alle aanwezigen van de Hamatpas tot de grens van Egypte. Na het feest keren de vertegenwoordigers van het volk terug naar huis, blij om Gods goedheid voor Zijn volk en de koning. Vers 66: Na afloop stuurde Salomo de mensen terug naar huis. Zij waren blij met de goedheid die de HERE had getoond aan Zijn dienaar David en het volk Israël. En bij hun afscheid zegenden zij de koning.

1 Koningen 9 vers 1 t/m 3:

Nadat Salomo klaar was met de bouw van de tempel, het paleis en alle andere gebouwen die hij altijd al zo graag wilde bouwen, verscheen de HERE voor de tweede keer aan hem, net als eerst in Gibeon. Hij zei: Ik heb uw gebed gehoord. Ik heb deze tempel, die u voor Mij hebt gebouwd, geheiligd en er voor eeuwig Mijn naam aan verbonden. Ik zal er doorlopend over waken en Mij erover verheugen.

In reactie op het gebed van Salomo verschijnt de HERE voor de tweede keer aan Salomo. 1 Koningen 9 vers 4:

Als u net als uw vader David eerlijk en oprecht leeft en Mijn wetten en voorschriften altijd gehoorzaamt, zal Ik ervoor zorgen dat uw nakomelingen voor altijd koning over Israël zijn. Dat beloofde de HERE ook aan David.

1 Koningen 9 vers 6 t/m 9:

Als u of uw kinderen Mij echter de rug toekeren, afgoden gaan aanbidden en Mijn wetten niet gehoorzamen, zal Ik Israël uit dit land, dat Ik haar heb gegeven, weghalen.

En de tempel die Ik voor Mijn naam heb geheiligd, zal Ik verwoesten. Dan zal Ik Israël uit dit land verjagen en alles wat haar over-komt, zal spreekwoordelijk worden voor iets dat plotseling komt en rampzalig is. Deze tempel, die op een eervolle plaats staat, hoog op de heuvel, zal dan een voorwerp van bespottung en belediging worden en ieder die er langskomt, zal verbaasd kijken en vragen: Waarom heeft de HERE zulke dingen gedaan met zijn land en met deze tempel? En het antwoord zal luiden: De Israëlieten keerden de HERE, hun God, die hen uit Egypte bevrijdde, de rug toe. In plaats van Hem te eren, aanbidden zij nu afgoden. Daarom heeft de HERE deze ramp over hen laten komen. De volken zullen terecht menen dat Israël een ramp over zichzelf heeft afgeroepen door de HERE hun God te verlaten. Daarmee wordt zelfs in de ondergang van Israël de HERE erkend.

1 Koningen 9 vers 10 t/m 12:

Na de 20 jaar die Salomo nodig had voor de bouw van de tempel en zijn paleis, gaf hij 20 steden in het gebied Galilea aan koning Chiram van Tyrus als betaling voor al het cederhout en cipressenhout en het goud dat hij had geleverd voor de bouw van de tempel en het paleis. Chiram kwam vanuit Tyrus de steden bekijken, maar toen bleek dat hij daar niet zo blij mee was. Chiram heeft Salomo voorzien van de benodigde bouwmaterialen en is daar goed voor betaald. Salomo schenkt hem in het kader van hun samenwerking 20 steden. De geschonken steden lagen in Galilea. Galilea grenst aan het machtsgebied van Tyrus. Voor Tyrus waren de steden daarom waarschijnlijk van strategisch belang. Vermoedelijk ging het om steden die buiten het traditionele gebied van de stam Aser lagen. Na inspectie blijkt Chiram niet tevreden te zijn met het geschenk van Salomo.

1 Koningen 9 vers 13 en 14:

Wat voor betaling is dit, mijn broeder? vroeg hij. Deze steden zijn onbruikbaar! (Daarom worden deze steden nog steeds ‘Kabul’, dat is ‘onbruikbaar’ genoemd). Chirams reactie was niet helemaal onbegrijpelijk, want hij had Salomo 3600 kilo goud geleverd.

Chiram had Salomo 3600 kg goud gegeven en hij vindt de 20 steden niet waardevol genoeg om daarmee de schuld in te lossen.

1 Koningen 9 vers 15 t/m 19:

Salomo had gebruikgemaakt van zijn recht van herendienst om de tempel, zijn paleis, de burcht Millo, de muur van Jeruzalem en de steden Hasor, Megiddo en Gezer te bouwen. Gezer was de stad die de farao van Egypte had ingenomen en platgebrand.

De Kanaänieten die deze stad bewoonden, had hij uitgeroeid. Later had hij de stad als bruidsschat aan zijn dochter gegeven, zij was één van Salomo’s vrouwen. Nu herbouwde Salomo dus Gezer, tegelijk met Laag-Bet-Choron, Baälat en Tamar, een stad in de woestijn. Tevens bouwde hij steden waarin zijn voedselvoorraden, strijdagens, zijn ruiters en wagenmenners konden verblijven en nog enige andere steden. Deze werden gebouwd in de buurt van Jeruzalem, op de Libanon en overal in het land.

Salomo liet de bouwwerkzaamheden uitvoeren door middel van een herendienst. Dat wil zeggen hij haalde zijn arbeidskrachten uit de vreemde volken die hij had onderworpen.

Israëlieten werden niet tot slaven gemaakt maar moesten Salomo wel dienen. De werktroepen werden geleid door 550 mannen uit Israël. In vers 24 en 25 vinden we eerst een opmerking die aansluit bij 1Kon.3. De dochter van de farao woonde in de stad van David voordat haar huis klaar was. In vers 24 wordt haar verhuizing vermeld. 2 Kron.8 motiveert de verhuizing. Salomo vindt de stad van David heilig omdat de ark van het verbond er is. Daarom kan zijn vrouw er niet blijven. Wat waarschijnlijk te maken heeft met het feit dat zij Egyptische afgoden vereerde. Daarna bouwt Salomo de burcht Millo.

In vers 25 wordt de tempel-dienst beschreven, in aansluiting op de inwijding van de tempel in 1Kon.8. Salomo laat tijdens de hoogtijdagen brandoffers en vredeoffers brengen en wijdt daarmee het altaar in. Daarnaast laat hij ook reukwerk branden.

De handelingen staan voor het geheel van de tempeldienst en daarmee neemt Salomo de tempel in gebruik.

1 Koningen 9 vers 26 t/m 28:

Koning Salomo had een scheepswerf in Esjon-Geber, dicht bij Elat aan de Rode Zee in het land Edom. Daar bouwde hij een echte vloot op. Koning Chiram stelde geoefende zeelieden ter beschikking, die Salomo's mensen met raad en daad terzijde stonden. Zij voeren op-en-neer naar Ofir en haalden goud voor koning Salomo. Het totale gewicht daarvan bedroeg 12.600 kilo.

Een ander groots project van Salomo is zijn goudexpeditie. Het doel van de expeditie is Ofir, waarvan de ligging onbekend is. Salomo delft of koopt daar een grote hoeveelheid goud.

1 Koningen 10 vers 1:

Toen de koningin van Seba hoorde hoe de HERE Salomo met wijsheid had gezegend, besloot zij hem met raadsels op de proef te stellen.

De Koningin van Seba had gehoord over Salomo's wijsheid; en besloot om hem te testen met moeilijke vragen. 1 Koningen 10 vers 2 t/m 5:

Zij arriveerde in Jeruzalem met een grote karavaan kamelen, beladen met specerijen, goud en juwelen en zij gaf hem al de raadsels op. Salomo loste deze feilloos op, niets was te moeilijk voor hem, want de HERE gaf hem elke keer de juiste antwoorden in de mond. De koningin van Seba begreep al snel dat alles wat zij ooit over zijn grote wijsheid had gehoord, op waarheid berustte. Ze keek haar ogen uit in het mooie paleis dat hij had gebouwd.

En toen zij het heerlijke eten op zijn tafels zag, de vele dienaren en bedienden die overal stonden in hun prachtige kleren, zijn dranken en de vele offers die hij met vuur aan de HERE offerde, kon zij haar ogen niet geloven.

Het koninkrijk Seba of Saba lag in het huidige Jemen. Salomo weet al haar vraagstukken te beantwoorden. De koningin valt van de ene verbazing in de andere. Ze was er getuige van dat Salomo de HERE naderde met brandoffers. Zij was onder de indruk van de wijsheid van Salomo en door het paleis, de tempel en alle andere gebouwen die hij had laten maken.

Alles om hem heen was overvloed, rijkdom en voorspoed. Zij zegt tegen Salomo in vers 6 en 7: **Alles wat ik in mijn eigen land over uw wijsheid en de gang van zaken hier heb gehoord, is helemaal waar. Ik geloofde het eigenlijk niet voordat ik hier kwam, maar nu heb ik het met eigen ogen gezien. Werkelijk, het is wel twee keer zo mooi als men mij vertelde. Uw wijsheid en voorspoed zijn groter dan alles waarvan ik ooit heb gehoord.**

Hoewel zij eerst dacht dat het om een overdreven gerucht ging, ziet zij nu zelf dat de werkelijkheid de berichten over Salomo ver overtreffen. In vers 8 t/m 10 noemt de koningin een aantal punten op:

Uw onderdanen zijn gelukkig en uw bedienden zijn tevreden.

Wat moet de HERE veel van Israël houden dat Hij u als koning over het land aanstelde. U regeert uw onderdanen rechtvaardig en goed.

Na die woorden schonk zij de koning 3600 kilo goud en ook nog een grote hoeveelheid specerijen en waardevolle stenen.

Het was de grootste gift aan specerijen die koning Salomoooit van één persoon had ontvangen.

De lofzang van de koningin van Seba bereikt haar hoogtepunt als zij de HERE prijst omwille van zijn keus voor Salomo als koning voor Israël. Zij ziet in deze keus een bewijs van de eeuwige liefde van de HERE voor zijn volk. Ook stelt zij dat het de taak van Salomo is om recht en gerechtigheid te doen. Tenslotte, geeft de koningin Salomo een groot geschenk.

1 Koningen 10 vers 11 t/m 13:

Toen de schepen van koning Chiram goud uit Ofir naar Salomo brachten, hadden zij ook grote hoeveelheden sandelhout en kostbare stenen bij zich. Salomo gebruikte het hout voor enkele trappen in de tempel en het paleis en voor citers en harpen voor zijn zangers. Nooit voordien en ook nooit nadien is zo'n grote voorraad prachtig hout aangevoerd.

Als tegenprestatie voor de geschenken van de koningin van Seba, gaf Salomo haar alles wat zij hem vroeg, naast de geschenken die hij al van plan was haar te geven. Daarna keerde zij met haar gevolg terug naar haar eigen land.

Direct na het geschenk van de koning van Seba wordt melding gemaakt van de kostbare vracht van de vloot die Salomo en Chiram naar Ofir stuurden. Net als bij de specerijen uit Seba wordt gezegd dat een dergelijke kwaliteit grondstof nooit meer in Israël is aangekomen. Salomo blijkt een goede gastheer, hij geeft de koningin boven de gebruikelijke geschenken ook alles wat zij maar wil.

De Here Jezus haalt de geschiedenis van de koningin van Seba aan in Matth.12. Terwijl zij ruim 2000 km reisde om naar de begrensde wijsheid van een vreemde koning te luisteren, bleven de Joden onverschillig ten aanzien van de goddelijke wijsheid, die hun in eigen land door Hem, die 'meer dan Salomo' is, werd verkondigd.

In de verzen 14 t/m 29 wordt de rijkdom van Salomo beschreven. Het voert te ver om op alle details in te gaan. Vers 23 en 24 is er een prachtige samenvatting van. **Zo werd koning Salomo rijker en wijzer dan welke koning ter wereld ook. Mensen uit vele vreemde landen kwamen om een onderhoud met hem vragen om te luisteren naar zijn door God gegeven wijsheid.**

Hoe zal het verder gaan met de rijkste en wijste koning van de wereld? Heeft hij sterke benen die de weelde kunnen dragen? Want er wordt ook melding gemaakt van zorgelijke ontwikkelingen. We lezen waar Salomo zijn paarden vandaan haalt, onder andere uit Egypte.

De handel in paarden is een schending van de koningswet in Deutr.17. Daar wordt het een koning expliciet verboden veel paarden te houden, zeker wanneer ze uit Egypte worden gehaald. Ook mag de koning geen grote hoeveelheden zilver en goud innen.

De beschrijving van de rijkdommen van Salomo is niet alleen een lofzang op Salomo, er is ook sprake van een toenemende spanning met de voorschriften die de HERE door Mozes heeft gegeven in Deuteronomium.

In de volgende uitzending lezen we verder in 1Kon.11 en 12.